

XVIII. Loppusanat.

- Loppusanat ovat kauniit ja hyvin valitut. Ne painavat kuin leiman koko vuori. Saarnaan: "kansanjoukot olivat hämmästyksissään hänen opetuksestaan." Hämmästyneitä ^{leikk} minäkin tuunen itseni, sillä nyt vosta minulle on selvinnyt, mikä ihmeellinen merkitys vuori = saarnalla on. Semmoista puhetta ei todella jaksais kirjainoppinut voimut pitää. Hänellä pitäisi olla "tietoa" siitä, mitä puhui, kuten olette suomentaneet, - vai onko suomenruokasenne rapa. Vanhassa käännöksessä oli "valta".

- Tarkoitus lienee sama, vaikka sana "valta" on huonosti valittu; olisi ~~ollu~~ pitänyt olla ^{tiiedon antama} "valla". Kreikkalaisessa alkutekstissä on εξουσια, latinalaisessa potestatem. Potestas merkitsee kyllä "valta", mutta εξουσια on "osaaminen, kyky, valta". Luther on kääntänyt gewaltig, "voimallisesti" "valtavasti", ja ruotsalainen raamattu sanoo ^{niinkuin} väldehigen, mutta italialainen, ranskalainen ja englantilainen testamentti on kääntänyt oikein: come avendo autorità, comme ayant autorité, as one having authority, "niinkuin se, joka on auktoriteettia", s. o. tiedon suomaan valtaa, arvo

valtaa, tai: niinkuin se, joka on valtuutettu. "Jeesuk-
 sella oli tietysti se valta, minkä hänen taivaal-
 linen Isänsä oli hänelle suonut, mutta se ei ol-
 lut mielihyvällisesti annettu, vaan ~~itse~~ ~~hän~~
~~se~~ luonnollisena palkkana" ~~siitä~~ ~~seurasta~~ eli
 seurauksena siitä asemasta, minkä Jeesus oli
 elämien vieressä hankkinut itselleen taivas-
 ten valtakunnassa. Hän oli saavuttanut tie-
 toa, ja tietoa seuraa valta. Tämä tieto ja tämä
 valta on tosi profetan tuntomerkki, ja se se-
 nostaa hänet niin korkealle yli kaikkien Kir-
 janoppineiden."